

Tárgy: megbízás írásba foglalásának elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2024.F.249/10.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. március 24. napján tartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **1 (egy) rendbeli szándékos** fegyelmi vétséget követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

Indokolás

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő 2024.07.15. napján érkezett beadványában az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységből eredő kötelességszegését kifogásolta és felelősségre vonását kérte.

A bejelentés tartalma szerint az eljárás alá vont ügyvéd büntetőeljárásban, mint egyéb érdekelt jogi képviselője vállalta el a bejelentő képviseletét, 200.000.- Ft megbízási díj ellenében. A bejelentő a büntetőeljárásban el kívánta érni, hogy a lakásából a rendőrség házkutatását követően feltalált és lefoglalt készpénz, illetve a tulajdonában álló személygépkocsi lefoglalását szüntessék meg és adják ki a részére. A bejelentő állította, hogy a lefoglalt értékek öt napon belül történő visszaszerzésére az eljáró ügyvéd ígéretet tett, de arra végül nem került sor szakmai felkészületlensége miatt. Sételmezte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem tudott arról, hogy az ügyet a bíróság tárgyalja, a követelését tartalmazó kérelmet oda nem nyújtotta be, azt neki magának kellett megtennie. Úgy ítélte meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egyáltalán nem látta el az általa vállalt ügyet.

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa 2024. 07. 22. napján az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte és felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratait 8 napon belül köteles, az ügyre vonatkozó észrevételeit pedig jogosult elektronikus úton a kamarának megküldeni. A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke az előzetes vizsgálat elrendeléséről tájékoztatta a bejelentőt. Az eljárás alá vont ügyvéd a felhívásnak határidőn túl eleget téve, észrevételeket tartalmazó beadványt terjesztett elő, amelyben fegyelmi felelősségét vitatta, illetve iratokat csatolt.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként 2024. 11. 08. napján kelt határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az **ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.)** 1. § (3) és 29. § (1) bekezdéseiben, valamint az **ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ)** 5.10 pontjában foglaltakat, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács elnöke az iratokat 2024. 11. 25. napján vette át, egyidejűleg az ügyben tárgyalást tűzött ki és ott határozatot hozott.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvédet kollégája kérte meg arra, hogy korábbi ügyfele, a bejelentő jogi képviselőjét, mint vagyoni érdekeltét lássa el, mivel az eljárás alá vont ügyvéd kollégáját a vagyoni érdekelt és a terhelt együttes képviselete miatt kizárták a büntetőeljárásból. Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. április 9. napján az irodájában iratokat vett át bejelentőtől, illetve a felek ügyvédi meghatalmazást írtak alá.

A szóbeli megbízás tárgya az volt, hogy a bejelentő fiával szemben emberölés büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd lássa el a bejelentő jogi képviselőjét és ennek keretében a hatóságok által a büntetőeljárásban korábban lefoglalt készpénz és személygépkocsi lefoglalásának megszüntetését és azok bejelentő részére történő kiadását érje el. A megbízás írásba foglalására nem került sor.

Időben az ügyvédi megbízást megelőzően, a bejelentő korábbi jogi képviselője felülbírálati indítványt nyújtott be a bíróságra arra vonatkozóan, hogy a bejelentő tulajdonában lévő ingóság és pénz lefoglalását a hatóságok szüntessék meg, azonban azt a bíróság nyomozási bírója nem fellebbezhető határozatával elutasította.

Az eljárás alá vont ügyvéd a büntetőeljárás bírósági tárgyalásán egy alkalommal részt vett, ahol a bejelentőnek, illetőleg a bejelentő fia védőjének beadványait a bíróság ismertette, ugyanakkor döntést a lefoglalással érintett dolgokkal kapcsolatosan nem hozott. Az eljárás alá vont ügyvéd kérte a bíróságtól, hogy részére a korábbi tárgyalási jegyzőkönyveket, illetve az ismertetett iratokat küldjék meg, továbbá értesítsék a jövőben kitűzésre kerülő határnapokról. A folytatólagos tárgyalás jegyzőkönyvében sem az iratok megküldésére, sem a jogi képviselő értesítésére vonatkozó bírői rendelkezés nem szerepel.

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvédtől 2024. november 26. napján kapta vissza az átadott iratait, ezt követően pedig ismeretlen jogi segítő igénybevételével maga terjesztett elő indítványt a bíróság előtt, amely a fegyelmi eljárás ideje alatt nem került elbírálásra, a fegyelmi határozat meghozatalának időpontjában a büntetőeljárás még folyamatban van.

A Fegyelmi Tanács a fenti tényállást a rendelkezésre álló iratok, illetve az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő tárgyaláson tett nyilatkozata alapján állapította meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson tett nyilatkozatában elismerte, hogy felelősség terheli a megbízási szerződés aláírásának elmaradásában, bár azt a védekezését fenntartotta, hogy annak szövege elkészült, az aláírása pedig csupán a bejelentőnek az irodájából történő sürgős eltávozása miatt hiúsult meg. Fenntartotta írásbeli védekezésének azon pontját is, miszerint az ügyben érdemben eljár, a nyomozati szakban sikertelenül előterjesztett indítványt szakmai okokból nem kívánta ismételtelen előterjeszteni és – miután az ügyet tárgyaló bírótól olyan tájékoztatást kapott, hogy az egyéb érdekelttel kapcsolatos bizonyítást a bíróság a tárgyalási szak végén kívánja lefolytatni – arra várt, hogy ezzel kapcsolatos értesítést kapjon, ahol az álláspontját előadta volna. Miután a bíróság elmulasztotta őt értesíteni a tárgyalások időpontjáról és a bejelentő sem értesítette őt arról, végül ügyfelét a távollétében hallgatta ki a bíróság, aki ezért utóbb őt felelősségre vonta. Arra is hivatkozott, hogy a bíróság által a bejelentő meghallgatását követően kért iratokkal kapcsolatban beszélt a bejelentővel, de az nem járt eredménnyel. Végül kiadta a bejelentő részére a nála lévő iratokat és a bíróságnak bejelentette a megbízás megszűnését. A bejelentő sem az iratok átvételét, sem a megbízás megszűnését igazoló iratot nem írta alá.

A bejelentő a meghallgatása alkalmával fenntartotta a beadványában foglaltakat, sérelmezte az eljárás alá vont ügyvéd hozzáállását, leginkább azt, hogy a bírósági szakban nem volt hajlandó beadványt előterjeszteni a lefoglalás megszüntetése érdekében. Elismerte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kereste őt amiatt, hogy a bírósági vallomásaiban hivatkozott gépkocsi adásvételi szerződéseket nyújtsák be, de úgy emlékezett, hogy azok a korábban átadott iratok között voltak. Előadta, hogy az utóbb visszakapott iratai között végül nem találta meg ezeket. Jogi segítségnyújtó szolgáltatást vett igénybe, amelynek segítségével új kérelmet csatolt, abban ingatlan eladásból származó jövedelmet igazolt. Álláspontja szerint ennek köszönhetően alakult kedvezően a helyzete, amelyet arra alapozott, hogy az ügyészség a vádbeszédben a lefoglalt dolgok részére történő kiadását indítványozta és ez csak azért nem történt meg, mivel a bíróság nem hozott még ítéletet az ügyben.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglalt tényállást és minősítést változatlan tartalommal tartotta fenn, és az eljárás alá vont ügyvéddel szemben végrehajtásában felfüggesztett pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására és az átalányköltésgben történő marasztalásra tett indítványt.

Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson előadott álláspontját fenntartotta, illetve úgy nyilatkozott, hogy a végrehajtásában felfüggesztett pénzbírság büntetést el tudja fogadni.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa részben alapos az alábbiak szerint.

A Fegyelmi Tanács mindenekelőtt megállapítja, hogy mivel a jelen ügy tárgyát képező, a fegyelmi felelősséget megalapozó magatartást az eljárás alá vont volt ügyvéd 2021. április 9. napjától kezdődően valósította meg, ezért az anyagi szabályok tekintetében az Üttv., míg az eljárás tekintetében az Üttv. és a **fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: FESZ)** rendelkezései az irányadóak.

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése értelmében a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.

Az ÜESZ 5.10. pontja alapján az ügyvédnek eljárása során a megbízás keretein belül kell eljárnia, ettől csak kivételes esetben és csak akkor térhet el, ha a megbízóval való előzetes megbeszélésre nem volt lehetősége és a túllépés az ügyfél érdekében történik. Erről az ügyfelet írásban haladéktalanul tájékoztatni kell.

Az ÜESZ 2.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselőt ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

2.2. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelődásainak szem előtt tartásával látja el.

A fentiek alapján a fegyelmi tanácsnak jelen eljárásban arról kellett döntenie, hogy az eljárás alá vont ügyvédet *terheli-e felelősség a megbízás írásba foglalásának elmaradásában*, illetve arról, hogy a *megbízásban vállalt kereteken belül járt-e el az ügyfele jogainak érvényesítése érdekében* és abban a körben *igénybe vett-e minden olyan törvényes eszközt*, amely ahhoz szükséges.

Mindenekelőtt a fegyelmi tanács szükségesnek tartja kiemelni, hogy a jelen ügy tárgyát képező fegyelmi vétségek szorosan összefüggenek, hiszen amennyiben rendelkezésre állt volna egy megfelelően részletezett megbízási szerződés, ahol az eljáró ügyvéd vállalt kötelezettségei, illetve a megbízáshoz társuló egyéb feladatok is világosan leírásra kerültek, úgy annak kérdésében is leegyszerűsödött volna a döntés, hogy az utóbb megtett, vagy éppen megtenni elmulasztott lépések mennyire voltak ezzel összhangban.

Ebben az esetben a megbízás aláírása elmaradt, így azt az eljárás alá vont ügyvéd által becsatolt okiratot (amely az „ügyvédi megbízás – tényvázlat” nevet viseli) sem tudta a fegyelmi tanács értékelni és a megbízás során kifejtett ügyvédi tevékenységgel összevetni. A fegyelmi tanács ebben a körben nem tudta elfogadni azt a - bejelentő által egyébként vitatott - védekezést, miszerint az ügyvédi meghatalmazás aláírásának napján az irodában dolgozó ügyvédjelölt által szövegezett megbízási szerződés aláírására a bejelentő sietős távozása miatt nem került sor.

Ezt eleve megkérdőjelezi, hogy az irat a személyes adatokon túl mindössze két, viszonylag rövid bekezdésből áll, így annak elkészítése vélhetően nem vett igénybe hosszú időt. Nyomósabb érv pedig az, hogy az ügyvédi meghatalmazás aláírását követően hónapok, sőt évek teltek el anélkül, hogy a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd közötti bizalom megrendült volna, de ebben az igen hosszú időszakban sem történt meg a megbízás kereteinek írásos rögzítése. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson maga is belátta, hogy az írásba foglalás körében mulasztást követett el, a fegyelmi tanács pedig már a szóbeli indokolás során is rámutatott arra, amit itt csak ismételni tud: az ő érdekét legalább annyira szolgálta volna a megbízás tartalmának részletes leírása és aláírása, mint az ügyfeléét. Feltehető, hogy önmagában ez a hiba nem vezetett volna odáig, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ellen fegyelmi eljárás induljon, de miután a bejelentő elégedetlen volt az ügy intézésének menetével, illetve az eljárás alá vont ügyvéd viselkedésével és bejelentést tett, vált nagy fontosságúvá a megbízási szerződés írásba foglalásának elmaradása. Ebben a körben az egybevágó nyilatkozatok alapján a fegyelmi felelősség megállapítása egyértelmű volt.

A megbízás írásos rögzítésének elmulasztása – mint arra fent utalt a fegyelmi tanács – megnehezítette a másik fegyelmi vétség vizsgálatát és a döntés meghozatalát, amelyet végül az eljárás résztvevőinek nyilatkozatai, illetve a rendelkezésre álló okiratok tartalma alapján, a bizonyítékok mérlegelése és értékelése útján lehetett megtenni.

Kronológiai sorrendben haladva először is tényként rögzíthető, hogy a büntetőeljárás, amelynek a bejelentő az érintettjévé vált, egy kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény, többszörösen minősülő emberölés büntette miatt indult, ahol a büntetőjogi főkérdéshez képest viszonylag csekélyebb fontosságú, de kétségtelenül elbírálandó kérdés az is, hogy az eljárás során lefoglalt értékekkel miként kell rendelkezni. A bejelentő helyzete nem volt egyszerű, mert azon túl, hogy tőle a rendőrség által végrehajtott házkutatás során értékeket foglaltak le, amelyeket szeretett volna visszakapni, egyben az ölési cselekmények leplezésével és a nyomok eltüntetésével vádolt II. r. vádlott édesanyja is, aki emiatt intenzív kapcsolatot tartott a fia védőjével, a közös képviselőt elhívó ügyvéddel, illetve azután, hogy őt az eljárásból kizárták, XY ügyvéddel. Az eljárás alá vont ügyvédhez a bejelentő pont a korábban eljáró meghatalmazott védő közvetítésével került és ezt a tényt a fegyelmi tanács is fontosnak tartotta kiemelni és a tényállásban rögzíteni, mint a megbízás előzményét. Fontos információ, hogy az ügyben korábban a bejelentőt képviselő ügyvéd - abban az időpontban, amikor a megbízás létrejött - már előterjesztett egy részletesen indokolt kérelmet a lefoglalás megszüntetése érdekében és ezt a bíróság jogerősen elutasította a nyomozati szakaszban.

A fegyelmi tanács egyetért abban az eljárás alá vont ügyvéddel, hogy ezt követően a nyomozás során újabb hasonló indítvánnyal próbálkozni teljesen szükségtelen és haszontalan cselekmény lett volna, hiszen ebben a körben a döntésre jogosult nyomozási bíró álláspontja egyértelmű és végleges volt. Az ügyvédi megbízás keltének időpontjában tehát teljesen nyilvánvalóan nincs akut tennivalója a jogi képviselőnek, vagyis nincs olyan határidő, vagy eljárási cselekmény, amelyet elmulasztott volna. Nem állapította meg a fegyelmi tanács azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd konkrét határidőt ígért volna a lefoglalás megszüntetésére, bár a bejelentésben szerepel, hogy azt öt napon belülre vállalta. Ilyen, a hatályos jogszabályokkal egyébként teljességgel ellenkező ígéret betartásának reális lehetősége sem volt, de különösebb értelme sem lett volna megtenni egy olyan ügyben, ahol az ügyfelet másik kolléga kérése alapján fogadja, nincs mögötte semmilyenfajta „eredménykényszer”. Ezt követően az a pont, ahol az ügyfél jogainak érvényesülése érdekében tenni lehet, az a bírósági tárgyalási szakasz. Büntetőjoggal foglalkozó gyakorló jogászok által közismert, hogy az eljáró bíróságok a vádbeli cselekmény bizonyításához képest járulékos kérdésekben (ilyen az egyéb érdekelt vagyoni igénye is) a bizonyítási eljárás vége felé foglalkoznak, a vádlottak, a vádban szereplő bűncselekményekkel kapcsolatosan meghallgatott tanúk, a szakértők stb. meghallgatását követően.

A fegyelmi tanács éppen ezért elfogadta az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatát abban a körben, hogy miután személyesen megjelent a 2023. 11. 29. napján tartott tárgyaláson, ott az eljáró bírótól ezzel egyező tájékoztatást kapott. Ténykérdés, hogy a bíróság erre vonatkozó tájékoztatása a jegyzőkönyvben nem szerepel, de az a valóságban igen gyakran előfordul, hogy a bíró akár a tárgyaláson kívül ad tájékoztatást a bizonyítás tervezett menetéről, akár a tárgyaláson olyan formában, hogy azt a nem szó szerint készülő jegyzőkönyv nem tünteti fel.

A jegyzőkönyvben ugyanakkor szerepel az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kérte az addigi és a jövőben keletkező jegyzőkönyvek megküldését a részére, valamint a folytatólagos tárgyalások időpontjáról történő értesítését, mint ahogyan az is megállapítást nyert, hogy a bíróság a jegyzőkönyv lezárását megelőzően a kérés ellenére elmulasztott rendelkezni a jelen nem lévő egyéb érdekelt képviselőjének írásos értesítéséről. Ebből következően hiteles az eljárás alá vont ügyvéd előadása abban a tekintetben, hogy a tárgyalásokról utóbb értesítést nem kapott, így 2024. 04. 12. napján azon a tárgyaláson sem tudott önhibáján kívül jelen lenni, ahol a bejelentőt, mint egyéb érdekeltet meghallgatták. Maga a bejelentő is elismerte, hogy ez előtt a tárgyalás előtt nem konzultált a képviselőjével, csak azt követően pár nappal, 2024. 04. 15-én hívta fel, hogy számon kérje őt, de miután számára ez a beszélgetés megalázó és durva hangnemű volt, úgy döntött, hogy az utóbb meg nem nevezett jogi segítő közreműködését veszi inkább igénybe és küld beadványt a jogainak érvényesítése végett. A bejelentésben nem tért ki rá, de a tárgyaláson elismerte, hogy az ominózus telefonhívást követően is beszélt az eljárás alá vont ügyvéddel, aki figyelmeztette, hogy a bíróság által mintegy hiánypótlásként kért okiratokat, szerződéseket csatolnia kellene ahhoz, hogy a bíróság a lefoglalt pénz és gépkocsi legális eredetere vonatkozó előadását értékelni tudja. Ezzel kapcsolatban azt adta elő, hogy az utóbb benyújtott beadványhoz a saját, másolatban meglévő iratait használta fel, illetve - egyezően az eljárás alá vont ügyvéddel - azt is elmondta, hogy a visszakapott iratok között ilyen dokumentum nem is volt fellelhető.

Az eljárás résztvevőinek előadásaiból a fegyelmi tanács azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem tanúsított olyan, az ÜESZ 5.10. pontját sértő (a megbízástól való eltérést megvalósító), vagy 2.1 és 2.2. pontját sértő (a megbízás nem teljesítését jelentő) magatartást, amely a fegyelmi eljárásban neki felróható lett volna. Ilyen magatartás lett volna az 5.10. pont alapján, ha a bejelentő vagyoni igényén módosít, vagy azt visszavonja. Az ÜESZ 2.1 pontját pedig akkor sértette volna, ha olyan, a birtokában lévő bizonyítékot mulaszt el felhasználni, amely az igény érvényesítésére alkalmas, vagy olyan határidőt mulaszt el, amely az ügyfél számára jogvesztéssel, illetve egyéb hátránnyal járt volna. Azt sem lehet megállapítani, hogy egyáltalán nem fejtett ki ügyvédi tevékenységet a megbízója érdekében, hiszen vele nem vitatottan több alkalommal konzultált és eljárási cselekményen is megjelent. Arra vonatkozóan előírt kötelező határidő, hogy a lefoglalás megszüntetése érdekében külön kérelmet nyújtson be, nincs a hatályos jogszabályok között, ha élne a megbízása, akkor a jelen fegyelmi határozat megírásakor is lehetne annak, mivel a büntetőeljárás még jelenleg is folyamatban van.

A fegyelmi tanács határozott álláspontja az, hogy ugyan az ügyfél az ügy ura, de ez a fajta „uralom” nem terjed ki olyan részletekig, mint az eljáró ügyvéd beadványainak pontos tartalma, vagy a benyújtás pontos időpontja, hacsak ahhoz nem fűződik jogvesztő, vagy az ügyfél számára egyéb hátránnyal járó határidő. A kritérium, amely alapján fegyelmi eljárás alapját képezheti az eljáró ügyvéd magatartása vagy mulasztása, egyértelműen az ügyfélérdek sérelme. Ezt pedig nem tudta az eljáró tanács kétséget kizáróan megállapítani, miután a bejelentő (még bőven azon időszakon belül, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízásának eleget tehetett volna) megvonva a bizalmat tőle, más megoldást alkalmazott.

Az Üttv. 107. § a) pontja értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvéd, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Figyelemmel az ügyben feltárt és fentebb részletezett bizonyítékokra, köztük az eljárás alá vont ügyvédnek a tárgyaláson tett, fegyelmi felelősségének részbeni elismerésére is kiterjedő nyilatkozatára a Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást kezdeményező határozattól eltérően, 1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetését állapította meg, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd a megbízási szerződés írásba foglalásának elmulasztásával valósított meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget szándékosan követte el, mert az eljárás alá vont ügyvédnek ismernie kell a jogszabályokat és a rá vonatkozó hivatásrendi normákat (köztük a megbízás írásba foglalására vonatkozó törvényi kötelezettséget is), így ezen szabályok - mulasztással megvalósuló - megsértése a fegyelmi eljárásban szándékos elkövetésnek minősül.

A fegyelmi tanács a büntetést az ügy összes körülményére tekintettel az **Üttv. 108. § a)** pontja és a **109. § (1)** bekezdése alapján állapította meg az általa mérlegelt alábbi szempontok és a fokozatosság elvének figyelembevételével.

A joghátrány alkalmazása körében a Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvédnek a tárgyaláson tett felelősségét is elismerő nyilatkozatát, továbbá eddigi kifogástalan ügyvédi előéletét. Súlyosító körülményt a Fegyelmi Tanács nem észlelt.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – *eltérően a fegyelmi biztos indítványától* – az írásbeli megrovás fegyelmi büntetés is elegendő visszatartó erővel bír a jelen ügyben, figyelemmel a hivatkozott enyhítő körülményekre, illetve az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyára. Ezzel a Fegyelmi Tanács kifejezi helytelenítését az elkövetett fegyelmi vétség miatt, egyben felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a jövőben tartózkodjon annak, vagy más vétségnek az elkövetésétől, illetve fokozottan ügyeljen a hivatásrendi szabályok betartására, illetve arra, hogy a jövőben a megbízásait tartalmilag és alakilag is megfelelő módon dokumentálja.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet - felelősségének megállapítására tekintettel - az Üttv. 142. § (2) bekezdése, valamint a FESZ 40. 1. a) és 40. 2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható (jelen esetben a költség vonatkozásában végrehajtható) fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. május 24. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 249.)